

ERASMUS IZKUŠNJA na Portugalskem: nepozabno potovanje in dragocene izkušnje

V začetku junija 2024 smo se dijakinje tretjega letnika Srednje zdravstvene šole odpravile na nepozabno Erasmus avanturo na Portugalsko. Naša destinacija je bilo čudovito mesto Braga, kjer smo bile nastanjene v prijetnem hotelu, le streljaj od živahnega mestnega središča.

Že samo potovanje je bilo polno pričakovanj in vznemirljivosti, saj smo spoznavale druge Erasmusovce iz različnih držav. Seveda, tudi prigode med potjo niso manjkale, še posebej, ko smo se soočale z jezikovnimi izzivi in odkrивale, da včasih angleščina ni bila ravno njihova najmočnejša stran.

Naša praksa se je začela 3. junija in trajala vse do 22. junija. Delale smo v treh različnih domovih za starejše, kjer smo se srečale z različnimi izkušnjami in se naučile veliko o negi in oskrbi. Vsak dan smo se vozile do domov in nazaj, kjer smo sodelovale pri jutranji negi, pripravljale zajtrke in skrbele za rekreacijo ter zabavo stanovalcev. Kljub temu, da je bil vsak dan na meniju za večerjo skoraj vedno pomfri, riž in piščanec, smo se s smehom spopadle tudi s tem. Tudi enaka juha, ki smo jo jedle tri tedne, nam je bila všeč, saj je bila zelo dobra.

V domovih so nas vsi lepo sprejeli in se trudili, da bi se počutile dobrodošle. Sodelavci so bili prijazni in nam vedno pripravljene pomagati. V prostem času smo raziskovale Brago, ki nas je očarala s svojo lepoto in živahnostjo. Tudi kopanje v reki nam je ostalo v lepem spominu. Poleg tega smo si privoščile nepozabne izlete v Lizbono in Porto, kjer smo odkrile še več čarobnosti Portugalske.

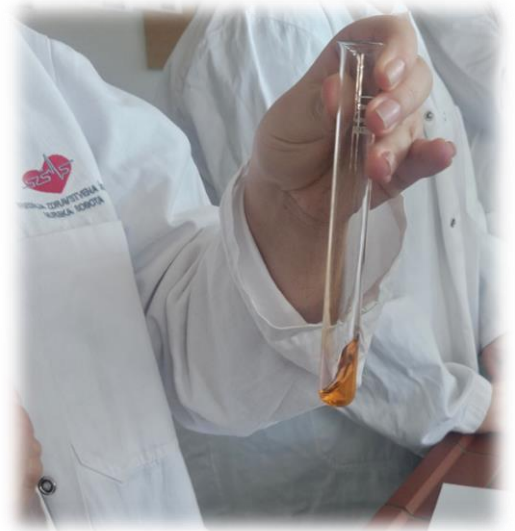

Še posebej radi se spominjamo obilnih in okusnih zajtrkov v hotelu, ki so bili popoln začetek vsakega dneva. Erasmus izkušnja v Portugalski je bila resnično nepozabna in polna dragocenih spominov. Vsem, ki vas zanima tovrstna izkušnja, jo toplo priporočamo.

Anisa Černela, 4. b

LABORATORIJSKE VAJE - SPOZNAVANJE KISLIN IN BAZ

VAJE PRI KEMIJI - 1. letniki

FOTOZGODBA 3. b - NAŠ ADVENT IN PRAKSA NA INERNEM

Prvič v zgodovini šole smo za letošnji advent postavili jaslice v našem v novem vhodu. Svojemu namenu nam je bil predan po božično-novoletnih praznih. Material za jaslice smo dijaki nabrali sami. Pri tem smo upoštevali trajnostne

smernice in okraske izdelali s pomočjo recikliranja ... (papirnate vrečke).

Tejo in Gašper s sošolkami, 3. b

Dobrote Tiorine babice na praksi na internem

S TEŽAVAMI SE MORAMO NAUČITI SPOPADATI

Povsem normalno je, da imamo ljudje težave, in smiselno je, da jih poskušamo reševati. Osebne težave lahko odločilno vplivajo na kvaliteto našega življenja ter na zmožnost učinkovitega dela in izobraževanja. Še posebej to velja, kadar v zvezi z njimi ničesar ne ukrenemo in jim tako dovolimo, da usmerjajo naše življenje. Kadar se znajdemo pred dilemami in vprašanji, na katere sami ne najdemo odgovorov, nam največkrat pri iskanju odgovorov pomaga pogovor s prijatelji, starši in drugimi ljudmi, ki nam veliko pomenijo. Vsak od nas ima zagotovo kakšno izkušnjo s tem, da mu je prav pogovor s prijateljem ali bližnjim olajšal stisko, mu pomagal v težavah, ali ga vodil do sprememb v reševanju problema. Svetovanje nam je lahko v pomoč tudi pri spoznavanju samega sebe in osebnostnem razvoju.

Seveda pa lahko pomoč poiščemo tudi v različnih službah pomoči in svetovanja.

Svetovanje je namreč oblika pomoči, ki ne temelji na dajanju nasvetov, ampak nas podpira v iskanju lastnih rešitev.

Obdobje mladostništva in življenja mladostnikov v srednji šoli je močno povezano z zastavljanjem lastnih ciljev ter sprejemanjem odgovornosti za lastne odločitve. Svetovalec je tisti, ki vas bo skušal usmerjati v raziskovanje vaših lastnih zmožnosti in ovir, kar vam bo v končni fazi pomagalo pri tem, da boste bolje razumeli svojo situacijo ter da se boste lažje odločili. Svetovanje je ne direktivna oblika pomoči, ki temelji na podpori vaših lastnih moči in sposobnosti za odločanje. Za različne oblike svetovanja se srednješolci lahko obrnejo tudi na šolsko svetovalno službo. Svetovanje jim lahko pomaga pri težavah s/z:

- šolo, učenjem (strah pred predmetom ali učiteljem);
- težavah pri učenju;
- občutki manjvrednosti, slaba samopodoba;
- občutki praznine, nesmiselnosti, nezadovoljstva v življenju;
- medosebnimi odnosi;
- travmatičnimi dogodki;

- različnimi življenjskimi izzivi, ki jim sami niso kos.

Šolska svetovalna služba seveda ni namenjena samo dijakom. Namenjen je tudi učiteljem in staršem. Svetovalna služba Srednje zdravstvene šole Murska Sobota se tako vključuje v kompleksnejšo reševanje pedagoških, psiholoških in socialnih vprašanj dijakov šole in vseh, ki v

šoli in s šolo sodelujejo.

V okviru svojih del, svetovalna služba izvaja svetovalno delo in različne razvojno analitične preventivne naloge. Svetuje dijakom z učnimi, razvojnimi, čustvenimi, socialnimi in drugimi težavami psihične narave, sicer pa za dijake izvaja tudi poklicno svetovanje in informiranje ter svetovanje na področju pridobivanja spretnosti učinkovitega komuniciranja in reševanja konfliktov. Svetovanje se izvaja tudi za starše dijakov in učitelje.

Svetovalna služba si prizadeva za dobrobit dijakov, spoštuje načelo prostovoljnosti za vključitev v svetovalni odnos ter načelo zaupanja in zaupnosti v svetovalnem odnosu. S ponudbo raznolikih svetovalnih aktivnosti si svetovalna služba prizadeva ustvariti optimalne pogoje za učinkovito izobraževanje dijakov, za njihovo strokovno in osebnostno rast ter razvoj poklicne poti dijakov. Čeprav je šola prvenstveno namenjena pridobivanju znanja, pa za mladostnika predstavlja tudi prostor, kjer se uči živeti z drugimi, sprejemati druge in prilagajati drug drugemu. Na šoli si želimo, da bi se naši dijaki dobro počutili, da bi radi hodili v šolo in odnesli ob odhodu iz šole lepe spomine, ki bodo ostali za vse življenje. Trudimo se dijakom stati ob strani, jih podpiramo in jim priskočimo na pomoč, če jo le-ti potrebujejo.

Vstop v srednjo šolo je ena izmed pomembnejših prelomnic v mladostnikovem življenju. Čeprav je šola prvenstveno namenjena pridobivanju znanja, pa za mladostnika predstavlja tudi prostor, kjer se uči živeti z drugimi, sprejemati druge in prilagajati drug drugemu. Na šoli si želimo, da bi se naši dijaki dobro počutili, da bi radi hodili v šolo in odnesli ob odhodu iz šole lepe spomine, ki bodo ostali za vse življenje. Trudimo se dijakom stati ob strani, jih podpiramo in jim priskočimo

na pomoč, če jo potrebujejo.

Glavna vsebina delovanja šolske svetovalne službe pa je skrb za ohranjanje dobrih medosebnih odnosov vseh, ki se srečujemo v šolskih prostorih: dijakov, staršev in učiteljev.

Mateja Jakšič, univ. dipl. psihologinja, svetovalna delavka

MATERINŠČINA PO CANKARJANSKO

Cankarjevega tekmovanja so se v preteklosti večinoma udeleževali gimnazijci, srednje strokovne šole smo se vključile razmeroma pozno; s tekmovalkami iz naše šole smo se pridružili leta 1997. Tekmovanje je bilo stopenjsko, kar pomeni, da so osnovnošolci predstavljali 1. stopnjo, 1. in 2. letnik srednješolcev je bila 2. stopnja, 3. in 4. letnik srednje šole pa 3. stopnja. Nekaj let pa tudi že sodelujejo tekmovalci iz srednjega poklicnega izobraževanja. Sprva je bilo najprej šolsko tekmovanje, nato pa takoj državno in tekmovalci so imeli več možnosti za zlato Cankarjevo tekmovanje. Od leta 2010 pa se je bilo težje pozlatiti, saj je tekmovalna komisija uvedla še območno tekmovanje, na katerem je bilo možno doseči le

srebrno priznanje. Za uvrstitev na državno tekmovanje se je bilo potrebno zelo potruditi, a tudi na tej stopnji smo dosegli zavidljive rezultate. Kot

mentorica sem sedem let orala ledino, nato pa sta se ni pridružili profesorici Judita Kalamar ter Metka Prelog, čez nekaj let pa še Alenka Lapoši in Vida Tivadar.

Svečano podelitev zlatih priznanj je do leta 2010 uspešno organiziralo Slavistično društvo Prekmurja in Prlekije, nato pa smo natisnjena priznanja dobivali po pošti iz Ljubljane in vsaka šola se je znašla po svoje. Čar slavnostnih prireditev je poniknil. Tako so naši uspešni tekmovalci prejeli priznanje na podelitvi letnih spričeval in slavistke smo poskrbele za delček slovesnosti. Naši recitatorji in glasbeniki so se radi odzvali prisrčnemu povabilu za kulturni nastop. A kot mentorica sem pogrešala čudovite podelitve vseh uspešnih pomurskih dobitnikov srebrnega in zlatega Cankarjevega priznanja. Ostalo pa nam je vsaj nekaj; območno tekmovanje je potekalo vsako leto na drugi pomurski osnovni ali srednji šoli; enkratna priložnost za

druženje pomurske slavistične srenje. Nisem bila le mentorica, ampak pogosto tudi voznica naših tekmovalcev v različne šole, potem pa seveda domov, saj je državno tekmovanje potekalo vedno v soboto. Tako se mi je ponudila priložnost spoznavati svojo ožjo domovino, prečudovito podeželje s svojimi naravnimi lepotami. Tega zadnjih nekaj let ni več zaradi varnosti, zato vedno organiziram prevoz tekmovalcev s profesionalnim voznikom; prevozi Vučko so postali naš šolski prevoznik. Pa dovolj nostalgije.

Za nami je že 25 zelo uspešnih tekmovalnih let, in to s čudovitimi dosežki.

27. maj 2004. leta je bil poseben dan, saj je naš dijak iz 3. letnika prejel zlato Cankarjevo priznanje kot najboljši tekmovalec v srednjih strokovnih šolah v Sloveniji, torej smo imeli prvaka. Kot mentorica sem seveda sijala od sreče, ponosa in zadovoljna, da je to uspelo dijaku iz Pomurja. Žal je naslednje leto svoje prvenstvo zamenjal za drugo mesto, a tudi to je bilo zelo uspešno.

Do 60. obletnice šole so naši tekmovalci dosegli 79 srebrnih in 25 zlatih priznanj. Številki se mogoče komu zdita povsem običajni, a za njima je veliko branja, razmišljanja, pripravljanja na vse tekmovalne stopnje in zlasti ustvarjalnega pisanja. Marsikdo iz 3. in 4.

letnika pride pisat s prakse ali praktičnega usposabljanja pri delodajalcu. Marljivi in vztrajni tekmovalci. Pa še smola se včasih zgodi; zmanjka kakšna točka do priznanja.

Pohvaliti pa je treba tekmovalke iz smeri bolničar-negovalce, saj se aktivno vključijo na šolsko in območno tekmovanje, in njihovo mentorico Vido Tivadar. Letos je uspelo naši tekmovalki nadkriliti vse pomurske tekmovalce v srednjem poklicnem programu, saj se je udeležila državnega tekmovanja in se posebrila, torej je dobitnica območnega, nato pa še državnega srebrnega priznanja.

V letošnjem šolskem letu 2022/2023 so bili naši tekmovalci spet uspešni; dosegli so 10 priznanj za sodelovanje na šolskem tekmovanju in 4 bronasta priznanja na regijskem tekmovanju, 2 tekmovalki pa sta se uvrstili na državno Cankarjevo tekmovanje.

V šolskem letu 2023/24 je 5 dijakinj dobilo priznanje za udeležbo, 2 bronasti na regijskem.

V tem šolskem letu 2024/25 so nas prav tako osrečila priznanja za udeležbo, bilo jih je bilo 5. Branje ni zgolj neka miselna dejavnost; z njim pridobivamo različne informacije, raznovrstno znanje, širimo svoje duhovno obzorje, svojo čustveno inteligenco, spoznavamo bogastvo besed in nekateri celo uživamo.

Na vse tekmovalce, še posebej pa na dobitnike priznanj, smo mentorice izredno ponosne.

Brigita Štumpf Sovič, prof. slov.

NAŠA ŠOLA - NAJPROSTOVOLJNA ORGANIZACIJA V LETU 2022

V petek, 20. januarja 2023, smo bili povabljeni na svečano podelitev županovih priznanj **NAJPROSTOVOLJCEM** v Mestni občini Murska Sobota. Prepoznani smo bili v kategoriji »Naj

prostovoljna organizacija 2022« in po besedah župana Damjana Anželja, so prostovoljci tisti, «ki se organizirajo in pomagajo tam in tistim, kjer drugi še ne vidijo. Najdejo načine, najdejo moč in zmorejo pogum za pomoč, ne da bi pri tem pričakovali kakršnokoli korist.»

Srčna tradicija v prostovoljstvu že dolga leta vsebinsko bogati našo šolo in se izraža skozi številne projekte in aktivnosti.

Dobljeno priznanje nam predstavlja nadaljnji elan, ponos in potrditev, da delujemo dobro in smo na dobri poti - na poti, ki združuje in osrečuje.

Mestna občina Murska Sobota je ena od slovenskih občin, ki se lahko pohvali z nazivom

prostovoljstvu prijazno mesto. S tem Slovenska filantropija in Slovenska mreža izpostavljata občine, ki prepoznavajo pomen prostovoljskega dela občanov, cenijo njihovo delo, podpirajo prostovoljske organizacije in namenjajo del občinskih sredstev za razvoj prostovoljstva.

Na prireditvi v Gledališču Park je priznanja podelil župan Damjan Anželj. Prostovoljcem, ki vsakodnevno in s posebnim poslanstvom prinašajo žarke svetlobe in toplino vsem, ki pomoč potrebujejo.

Danijela in Sabina - mentorici

SLOVENŠČINA – NAŠ JEZIK PRELJUBI ...

V šolskem okolju poskušamo učiteljice slovenščine materinščino oživljati na več področjih, ne le pri poučevanju slovenščine kot šolskega predmeta. Različni natečaji in projekti dajejo mladim priložnost, da se razvijajo in širijo svojo ustvarjalno realnost in domišljijo na več ravneh ... Naši dijaki in dijakinje so lastniki več nagrajenih

esejev, pesmi, celo avtorji knjig ... Aleš Ropoša, naš nekdanji dijak, je postal »ta pravi« prekmurski pisatelj, že kot dijak je kazal izjemni pisateljski talent. Prav tako Nina Bahun – že v najstniških

letih je izdala knjigo. Na šoli smo ponosni na njune uspehe in uspehe vseh ustvarjalcev v materinščini.

Učiteljice predajamo znanje slovenščine na način z željo, da bi naši dijaki čim globlje ponotranjili njen pomen, tako skozi utrjevanje in širjenje znanja jezikovnih ravnin, vključno z vsakdanjo funkcionalno rabo, kot s pomočjo osvajanja in širjenja znanja na področju literature in besedne umetnosti, ki mladostniku bogato širi različna obzorja in mu je hkrati v oporo pri osebni rasti ter premagovanju mladostniških izzivov.

Dijakom poskušamo predati dejstvo, da smo položaj suverena naroda (beseda izhaja iz latinske besede *suveralus* in pomeni neomejeno in najvišjo oblast) Slovenci dosegli na podlagi svojega jezika in kulture, in to mnogo pred pridobitvijo samostojne države, saj smo znali varovati svojo narodno suverenost. Slovenski jezik in kultura rasteta iz tisočletnega boja za naš narodni obstanek. Iskanje zgodovinskih utemeljitev nas popelje do prvih pisnih zapisov v slovenskem jeziku, k Brižinskim spomenikom (najstarejši funkcionalni in med latiničnimi zapisi slovanskih jezikov še danes živeči evropski jezik;

izvirno besedilo bi naj nastalo v 8. in 9. stoletju ali celo prej). Slovenščina se je obdržala kot samostojen jezik med velikimi, ker se je v njej pretakala moč združevanja naroda. Iz jezika kmetov je z velikani naše jezikovne in narodne zgodovine prerastla v poglobitni temelj naroda. Adam Bohorič nam je v 16. stoletju poklonil eno prvih evropskih slovnice, ki ji je sledil eden prvih

prevodov Dalmatinove Biblije. Valentin Vodnik, prvi slovenski pesnik, je bil tudi pisec učbenikov, jezikoslovec in prevajalec. V zgodovini razvoja slovenskega jezika, za narodni preporod in nastanek narodne identitete je njegovo delo izjemnega pomena. Dr. France Prešeren in Ivan Cankar imata posebno vlogo. Slovenščini sta poklonila izrazno moč opisa ljubezni, trpljenja in sreče tako v poeziji kot leposlovju. Prelivanje globoko čutečih, narodno zavednih,

bojevitih in drugače vsestransko izraznih misli v pesem in pisano besedo je slovenščino dvignilo na visokojezikovno raven. France Prešeren je znal izjemno čuteče in izrazno opisati svojo ljubezen do dekleta pa tudi do vsega človeštva in v Zdravljici vse narode pozvati k svobodi, ljubezni in miru na svetu. Ivan Cankar pa je z globino svojega socialno-človeškega čuta postavil temelje našega dojemanja človekovih pravic v sodobnem svetu. Po zaslugi teh velikanov lahko Slovenci svojo materinščino danes uvrščamo med enakopravne evropske jezike drugih bistveno večjih narodov in je prav, da oba častimo kot narodna heroja. Dijaki skozi leta izobraževanja spoznavaajo, da se jezik razvija z njegovo uporabo v razvoju kulture in umetnosti, izobraževanja in raziskovanja na vseh strokovnih področjih, z odprtostjo v svetovni prostor, z občutljivim in znanstveno dognanim oblikovanjem novih besed, ki jih potrebujemo ob nenehnem razvoju za razumevanje novih dognanj človeštva. Današnja generacija Slovencev doživlja obdobje, ko se naš materni jezik uporablja v vseh položajih. Slovenija se v vseh mednarodnih stikih predstavlja s slovenščino in se tako v vsej svoji lepoti širi v evropski prostor. In mladi na različne načine pridno širite in bogatite njene lepote. Le tako zavzeto naprej.

Judita Kalamar, prof. slov. in soc.

SVETOVNI DAN JEZIKOV - TAKO GA OBELEŽUJEMO MI

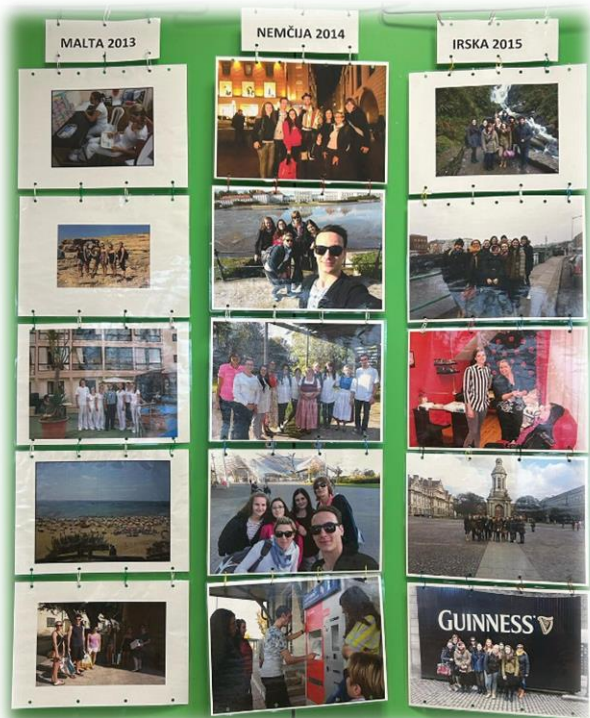
Tema: MIR

Mira Vaupotič, prof. nem.

ERASMUS SKOZI ČAS ... AVSTRIJA, IRSKA, NEMČIJA

Mentorici Mira Vaupotič in Renata Rožanc

PRIHODNJI ERASMUS+

Uspešen pripravljalni obisk kolegic iz Nemčije

V obdobju od 4. do 7. oktobra smo imeli čast gostiti dve učiteljici iz zdravstvene šole GGSD Bildungszentrum Ingolstadt. Njun obisk je bil ključen korak pri pripravah na prihodnji Erasmus+ projekt, ki bo omogočil dijakom obeh šol dragocene izkušnje.

Med obiskom so se naše kolegice seznanile z našo šolo, njenim delovanjem in programom zdravstvene nege. Udeležile so se

pouka iz zdravstvene nege, nemščine in angleščine, kar jim je omogočilo vpogled v naše pedagoške metode in pristope.

Popoldnevi so bili namenjeni spoznavanju naše regije. Skupaj smo obiskali Expano, interaktivni muzej evropskih regij, kjer smo se srečali z gospo Vido Lukač, vodjo kabineta gospoda župana Damjana Anželja. To srečanje je bilo še posebej pomembno, saj sta Ingolstadt in Murska Sobota pobrateni mesti. Poleg Expana smo si ogledali tudi Vinarium

Namen obiska je bil predvsem načrtovanje prihodnjega sodelovanja v okviru programa

Erasmus+. V naslednjem letu pričakujemo dijake iz Ingolstadta na praksi v bližnjem domu za starejše. Hkrati pa že pripravljamo

projektno prijavo za leto 2025, ki bi nam omogočila, da tudi mi pošljemo naše dijake na prakso v Nemčijo.

Obisk kolegic iz Nemčije je bil izjemno uspešen. Prepričani smo, da bo to sodelovanje prineslo številne koristi tako našim dijakom kot tudi dijakom iz Ingolstadta. Veselimo se skupnih projektov in izmenjave izkušenj.

Renata Rožanc, mentorica

UMETNA INTELIGENCA PRI POUKU ANGLEŠČINE – Ko ChatGPT postane tvoj učitelj, pacient in zaveznik

Kot učiteljica angleščine sem vedno iskala načine, kako obogatiti učni proces in dijakom predstaviti nove, vznemirljive pristope. In potem sem 2022 naletela na pravo revolucijo – umetno inteligenco! V razredu nimamo več le papirja, peresa in učbenikov. Zdaj imamo tudi – ChatGPT!

Seveda, ChatGPT je čudovit pripomoček za učenje, iskanje idej in pomoč pri nalogah – ampak pomoč ne pomeni, da mu samo ukažete: »Write me an essay about climate change,

and make it quick so I still have time for TikTok!« Ne, ne, ne. ChatGPT ima en velik problem: piše preveč lepo. Če ste do zdaj pisali spise v slogu "My summer was fun. That's it." in se kar naenkrat pojavite s spisom v slogu Shakespeara, bo jasno, da je imel pri nalogi prste vmes nekdo ... ali neka j... in ne mislim vaše babice ali soseda. 😊

V razredu uporabljamo ChatGPT drugače – za učenje! Ne boste verjeli, koliko genialnih idej smo že dobili za pisanje spisov. ChatGPT popravlja in izboljšuje stavke, predlaga besedišče. In ne, ni to "prepisovanje" – to je uporaba tehnologije na pameten način!

Uporabljamo ga tudi za zabavne in koristne aktivnosti, kot je igranje vlog – na primer, ko naši bodoči zdravstveni tehniki vadijo pogovore s pacienti. Dijaki prevzamejo vlogo zdravstvenega tehnika, ChatGPT pa pacienta. Tako vadimo resnične situacije, ne da bi kdo zares potreboval prvo pomoč!

Ko dijaki postavijo vprašanje, ChatGPT odgovori kot pacient, z različnimi simptomi, potrebami in čustvi. Tako dijaki pridobivajo dragocene izkušnje, saj se morajo prilagoditi različnim situacijam, naučiti se postavljati vprašanja, da pridobijo prave informacije in predvsem izboljšati svoje jezikovne spretnosti v angleščini. Na koncu pa se lahko pogovarjajo o tem, kaj je šlo dobro in kje so še možnosti za izboljšave.

Čeprav je boljše vaditi z resničnimi ljudmi (ker v resničnem življenju pacienti dejansko vzdihujejo, godrnjajo in včasih malo dramtizirajo), je ta vaja še vedno fantastična. Seveda, prava komunikacija v živo je nenadomestljiva – ampak za trening brez stresa? ChatGPT je krasen pacient! 😊

Zdaj, ko imamo umetno inteligenco kot učiteljico, asistenta in pacienta v razredu, se lahko osredotočimo na to, da bodo naši dijaki pripravljeni za izzive, ki jih čakajo v svetu, ki se hitro spreminja. In kdo ve, morda bo nekoč ChatGPT postal tudi naš zdravnik – čeprav bomo, upam, še vedno potrebovali pravega človeka, da nas spravi na noge! 😊

mag. Sonja Slana

PRVI DAN SREDNJE ŠOLE - MOJA IZKUŠNJA

Poletne počitnice so minile in bila sem izjemno navdušena, saj sem se vpisala v Srednjo zdravstveno šolo Murska Sobota. Smer zdravstvena nega. Vrhunec pa je to navdušenje doseglo

31. avgusta in 1. septembra. Spominjam se tistega navdušenja, pomešanega z malo treme in radovednosti, ko sem zapustila hišo ter enakega navdušenja in nasmeha na obrazu, ko sem se vrnila domov. S prvim dnem sem bila zelo zadovoljna in ponosna nase, saj sem ta dan postala srednješolka in sam se prvič pogovarjala normalno z ljudmi

na slovenščini, ker v osnovni nisem upala besede praviti. Zdaj sem napredovala preko počitnicah. Slovenščina ni moj materni jezik in v Sloveniji sem drugo leto. A vrnimo se malo nazaj na dogajanje med mojim odhodom v šolo in prihodom domov.

Spominjam se tistih pogledov in obrazov, ki so se radovedno spogledali. Bilo je malo napeto, a že na naslednjih odmorih smo se skoraj vsi spoznali. Sedela sem s svojo najboljšo prijateljico (vpisali sva se na isto šolo in prišli v isti razred), a to naju ni ustavilo pri spoznavanju drugih. Razredničarka se nam je predstavila in pustila vtis zelo stroge ženske, ki nam ne bo preveč všeč. Drugi profesorji so bili sem in tja - nekateri preveč strašljivi, nekateri preveč namrženi, nekateri preveč veseli.

V razredu je prvi dan vladalo vzdušje, v katerem so se mešala vsa možna čustva - vznesečnost, zmedenost, nervoza, bojazen, olajšanje za mene je tudi bil strah, da ne bom

naredila napako pri pogovarjanju s sošolkami ... Sploh pa je vse nekako minilo v tem, predvsem

pa v navdušenju nad novim začetkom in spoznavanjem. Čeprav so se prvi dan vsi zdeli kot baulji, sploh ni bilo tako. Tako kot mi potrebujemo čas, da nekoga spoznamo in mu damo možnost, da je v našem življenju, tudi drugi potrebujejo enako, torej naši profesorji. Tedni so minevali, vse je postajalo bolj sproščeno, vsak dan sem se pogovarjala s svojimi prijatelji. Tako je tisti strah odšel v pozabo. Všeč nam je postala celo naša razredničarka in v samo nekaj mesecih sem dobil čudovite prijatelje, ki jih imam zelo rada. V srednji šoli sam iskreno, glede na osnovnu šolo, pričakovala nekakšno pomoč. Zdaj vidim, da je boljše, da je nisem imela. Naučila sem se sama znajti in napredovati. Meni je bilo zaradi jezika težje kot drugim sošolkam, zato sem imela še večje razloge za strah. Bilo je več učenja in premišljanja, ker sem morala najprej razumeti, kaj se učim, nato pa se to snov naučiti. Ni mi se težko učiti, ker se trudim za tisto, o čemer sanjam že od otroštva; pomagati ljudem in delati v zdravstvu. Iskreno, zadovoljna sem s šolo in z delom mojih učiteljev. Ni mi žal, da sem se vpisala.

V bistvu gre za to, da se ne smete bati. Naj vas ne bo strah, da bo vse slabo in strašljivo, ker ne bo. Čeprav se morda prvi dan zdi tako, vedite, da je šele prvi dan, ko ste vsi zmedeni in navdušeni hkrati. Hitro se boste navadili na novo okolje in novo družbo, profesorje ter na princip srednješolskega dela in učenja, ki bo gotovo malo drugačen, kot ste ga vajeni v osnovni šoli (mislím na princip dela in učenja, ne na družbo in profesorje). Hitro se boste znašli v novem okolju, vse bo postalo bolj zabavno in manj stresno, kot ste pričakovali, in vzljubili boste svoje novo življenje.

In sedaj sem že dijakinja tretjega letnika ...

Aida Tihak, 3. a

NAJINA ZGODBA: DVE SESTRI, ENA POT - IZ KOSOVA V SLOVENIJO, KJER SVA ZAČELI NOVO ŽIVLJENJE ...

14. avgusta 2022 sva s sestro stopili v neznano. Nova država, nov jezik, nova pravila. Spomnim se občutka, kot da sva padli v svet, ki ni bil narejen za naju. Nisva razumeli ničesar. Besede so bile le črke brez pomena, stavki so bili le zvoki, ki so se prehitro izgubljali v zraku.

Ko je 19. avgusta 2022 prišlo pismo, da sva sprejeti na Srednjo zdravstveno šolo Murska Sobota, sva bili presenečeni.

Bila je priložnost, a tudi velik izziv. 2. septembra sva prvič prestopili šolski prag - polni upanja, a tudi strahu. Prvi dnevi, prvi meseci ... Bili so prekleni ... Nikogar nisva poznali, nihče naju ni želel sprejeti medse ... Sošolci so se naju izogibali, nekateri so se nama celo smejali.

Med odmori sva sami sedeli v kotu, tihi in nevidni. Včasih sva si želeli, da bi bili kjerkoli drugje.

A kljub vsemu niti enkrat nisva pomislili, da bi odnehali. Čeprav sva bili sami, sva imeli druga drugo. In imeli sva nekaj še močnejšega - ljudi, ki so verjeli v naju. Najina učiteljica angleščine mag. Sonja Slana - ona naju ni videla kot tujki. Videla je dve dekleti, ki se trudita, ki želita nekaj doseči. Vedno se je pogovarjala z nama, nama dajala moč, da ne obupava. Ravnateljica in drugi učitelji so nama pokazali, da na tej poti nisva povsem sami.

Ampak ne bom lagala - bilo je težko. Prvi program zdravstvena nega, je bil preveč zahteven.

Po enem letu sva morali sprejeti težko odločitev in prestopiti v program bolničar-negovalec. Bilo je grenko, ker sva izgubili eno leto, a danes veva, da je bila to najboljša odločitev.

Prvi letnik sva uspešno zaključili, in včasih sva se spogledali ter si rekli: »Vidiš, uspelo nama je!«

V drugem letniku sva imeli priložnost delati s starejšimi ljudmi v domu starejših. To ni bila le praksa, bila je lekcija o življenju. O tem, kaj pomeni skrb za nekoga, ki je nemočen. O tem, kako lahko en nasmeh spremeni komu dan. Prakso sva zaključili z odliko.

Zdaj, ko se bližava koncu drugega letnika, sva ponosni. Ko pogledava nazaj, vidiva dve dekleti, ki sta nekoč sedeli sami v razredu, prestrašeni v tišini. A danes? Danes stojiva tukaj močni, uspešni, pripravljeni na vse, kar nama življenje še prinese ...

Najina zgodba ni zgodba o neuspehu. Je zgodba o močnem srcu, pogumu in vztrajnosti. Prišli sva v Slovenijo kot dekleti, ki nista razumeli ničesar. Zdaj? Zdaj odhajava iz drugega letnika kot dekleti, ki razumeta vse - ne samo jezika, ampak tudi to, kako močni sva postali.

NA TEJ POTI SVA SPOZNALI, DA VSAKA TEŽAVA PRINESE PRILOŽNOST ZA RAST.
KO SO VSI DVOMILI, SVA LE ŠE MOČNEJE VERJELI V SVOJO POT. VSE JE MOGOČE, ČE NE ODNEHAŠ.

Uresa Krasniqi in Fatjona Krasniqi, 2. e

MOJA ZGODBA

Vsakemu se zgodi kaj takega vsaj enkrat v življenju. Nekega jutra se zbudiš in tvoje življenje se spremeni. Čutiš, kot da si na drugem planetu in stvari se dogajajo s svetlobno hitrostjo.

Ime mi je Muamer Salihović, in to je zgodba o mojem prihodu in življenju v Sloveniji.

Nekega dne so me starši vprašali, kaj mislim o tem, da bi se vsi skupaj preselili iz Bosne v Slovenijo. Ni mi bilo treba dolgo razmišljati. Rekel

sem, da to ni slaba ideja in sem se strinjal s to pustolovščino. Ni tako preprosto. V Bosni so ostali ljudje, s katerimi sem odraščal in od katerih sem se veliko naučil, ljudje, ki so deloma oblikovali mene. In ta trenutek, ko smo se s starši odpravili na pot v Slovenijo, je bil precej, če lahko rečem, težak. V čustvenem smislu.

Ko sem prišel v Slovenijo, sem se vpisal v srednjo zdravstveno šolo v Rakičanu.

Moj prvi dan v šoli, moje prvo srečanje z mojimi trenutnimi učitelji in drugimi učenci, je bilo nekaj, kar si bom zapomnil za vse življenje.

Verjetno sem bil prestrašen, ker je bilo to moje prvo srečanje s slovenskim jezikom in ljudmi, ki živijo tukaj. Tako sem bil navdušen nad pristopom učiteljev in celotnega šolskega osebja, da mi je na prvi dan šole padlo veliko breme z mojega hrbta. Seveda uspeh ne pride brez truda, toda če imaš ob svojem trudu nesebično podporo in pomoč učiteljev in sošolcev, potem je uspeh zagotovljen.

Že štiri mesece sem v Sloveniji. Na začetku

je bilo malo težje, ker nisem poznal slovenskega jezika. Zdaj je v vseh pogledih veliko bolje. Vsak dan bolj govorim slovensko, kar mi omogoča lažji dostop do komunikacije in učenja. Z nobenim izmed sošolcem še nisem zelo blizu, ampak vseeno jih imam za svoje prijatelje, ker so mi vsi, ki sem jih kdaj koli prosil za pomoč, vedno odgovorili in mi pomagali, kolikor so lahko. Za moje učitelje ne obstaja nobena druga beseda, razen besede hvala. V šolo hodim brez stresa in z veseljem opravljam svoje dolžnosti.

Seveda pogrešam kraj, kjer sem bil doma, kraj, kjer sem se rodil in odraščal, in ljudi, s katerimi sem odraščal, zato je to povsem normalno. Odkar sem se preselil v Slovenijo, sem bil nekajkrat v Bosni in občutek je bil čudovit, na drugi strani pa želim uresničiti svoje sanje in postati dober zdravnik.

Muamer Salihović, 1. c

TA VESELI DAN KULTURE NA NAŠ NAČIN

3. december 2024

Letošnji Ta veseli dan kulture smo na naši šoli preživelih še posebej kulturno, saj smo združili obe potrebni hrani za človekovo dobro počutje in delovanje. Obeležili smo slovenski praznik z domačim slovenskim zajtrkom (črn kruh, maslo, med, mleko takšno in drugačno) ter pekli in se sladkali s palačinkami, takšnimi in drugačnimi, tudi takimi iz polnovredne moke.

Naše duhovno počutje pa nam je peto šolsko uro popestrila pevka, skladateljica in kantavtorica Ditka, ki krasno izvaja pesmi našega rojaka Ferija Lainščka.

Ta dan nam je podaril veliko ... Kulturno pripravo in uživanje dobrot za naša telesa, obogatitev našega notranjega sveta za kvalitetno preživetje pa potrebujemo prav tako, zato smo neizmerno hvaležni za ta vsebinsko bogat dan.

Ali kot pravi Lainšček: »Najboljši od časov so časi svobodni, najlepši pa čas, ki porabiš ga zase. Lahko ga po svoje deliš in sestaviš, lahko le skomigneš pa rečeš »ne-da-se«.

Zato si želimo več prostega časa, Več časa za sanje, za ždenje, cartanje, za urice polne prijetne bližine in tihe trenutke za samost in branje.«

Judita Kalamar, prof. slov. in knjižničarka

POMOČ NAŠIM MOŽGANOM - BEREMO TUDI V POVSEM DIGITALNEM ČASU

Knjige imajo moč, da nam spremenijo življenje, saj so največje ideje v zgodovini človeštva našle svoje mesto na straneh knjig. Ponujajo nam številne nasvete, ki jih lahko preizkusimo tudi v praksi in to znanje uporabimo v svojo korist. Človeško telo potrebuje rekreacijo, da ostane zdravo, krepi pa moramo tudi svoj um – najpreprosteje je z branjem.

Tudi v srednji šoli se profesorice slovenščine trudijo, da boi nas vzpodbudile k branju literature, saj nam le-ta obogati besedni zaklad, hkrati pa nam pomaga odraščati z manj stresa.

Rastem s knjigo je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture, namenjen učencem 7. razreda osnovnih šol in dijakom 1. letnika srednjih šol. Vanj smo vključeni tudi mi. Cilj je motivacija za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter nas mlade spodbuditi tudi k obiskovanju splošnih knjižnic.

Branje je »vodeno razmišljanje«, saj takrat možgani izvajajo kompleksne duševne funkcije, kot so pomnjenje, domišljanje, sklepanje, povezovanje ... V našem umu se skriva nešteto potencialov in preko branja se jim lahko zelo približamo, jih odkrijemo ter razvijamo. Postanemo lahko aktivni ustvarjalci svoje prihodnosti.

Branje nam pomaga postati bolj zanimiva osebnost, saj skozi knjige spoznavamo nove dimenzije, svetove, odkrivamo neznano, razbijamo okostenele predsodke in širimo svoja obzorja. Branje prav tako spodbuja našo domišljijo. Branje knjig nas bo vedno in povsod zabavalo. Z dobro knjigo v torbi nam nikoli več ne bo dolgčas, ne med vožnjo z vlakom, v

čakalnici, med počitnicami ...

Dobra knjiga nas lahko v mislih odpelje v kraje, tako realne kot fantazijske, ki jih še nismo obiskali. Lahko nas prestavi tudi v druga časovna obdobja, ki jih sami nikoli ne bi mogli doživeti. Branje nas seznani z osebnostmi, poklici, ljudmi, ki jih še nismo imeli priložnosti spoznati.

Branje je vpogled v tuje izkušnje in beg v lastne sanje, spoznavanje sebe, drugih, različnih uporabnih informacij, nasvetov ter koristno kratkočasenje. Branje knjig je zelo pomembno za človeka, saj s tem razširi svoj besedni zaklad, poveča koncentracijo, spodbuja domišljijo ter razmišljanje o prebranem. Ponuja intimen čas zase, v katerem se lahko poglobimo v lastne misli.

Knjige nam ne ponujajo le številnih podatkov, koristnih za našo splošno razgledanost, ampak lahko v njih najdemo tolažbo in dragocene nasvete, kadar se v življenju prestopamo na mestu. Ob branju knjig pozabimo na stresen dan, knjige nas zlahka zamotijo. Branje lahko pomirja kot nič drugega. Poleg tega se moramo ob branju usesti in mirovati, gre za svojevrstno meditacijo.

Mnogokrat mislimo, da vemo, česa si resnično želimo v življenju. Pa vendar ob branju odkrivamo stvari, ki jih prej nismo vedeli o sebi. Misli nam odtavajo k rečem, ki bi jih resnično radi počeli, in kaj hitro pričnemo o tem pogosteje premišljevat. Isti cilji se nenehno pojavljajo in tako spoznamo, kaj si zares želimo.

Branje otrokom, od najzgodnejšega obdobja, je najboljša oblika poučevanja. Med branjem otrok posluš

jezik, v katerem pripovedujemo in s tem mu pomagamo, da svoje misli spremeni v besede ter se istočasno uči osnovnih pravil uporabe jezika.

Z branjem otroku ne vzbujamo le občutkov vzajemnosti, bližine, temveč ga hkrati tudi učimo razumeti lastna čustva in čustva drugih, sprejemanja družbenih načel in odnosov ter spodbujamo njegov razvoj govora, spomina in sklepanja.

Knjige predstavljajo svet, ki ga je že nekdo odkril. Omogočajo nam, da ne odkrivamo že odkritega ter nas seznanjajo z zemljevidom znanega sveta. V vsaki knjigi lahko najdemo veliko novih idej. Morda ideje ne bodo absolutno nove, a bodo vsekakor nove za nas, v kolikor jih poprej nismo poznali.

Obstaja rek, ki pravi, da se pot proti znanju začne z obračanjem strani. Zato ne čakajmo, čim prej obrnimo naslednjo stran ...

1. b in 2. b

NAŠI MAJSKI LITERARNI VEČERI

Pravo pomlad radi pričnemo malo drugače. Že nekaj let priredimo konec maja literarni večer, kjer naši dijaki in zaposleni berejo, pojejo in predstavljajo lastna ali izbrana besedila, seveda na trenutno aktualno tematiko.

Vsako leto nas obiščejo tudi stanovalci domov starejših in se nam pridružijo v branju izbranih ali lastnih besedil. Tako si mladost in modrost modro podajata roke ...

zanimivega pove ...

Z največjim veseljem sprejmemo med nami osebo, ki nam na preprosti način kaj

Kako so potekali do sedaj ...

Leto 2016 - PESEM IN BESEDA ODMEVATA PREKO MEJA

Gost: Franci Just, prof., publicist in literarni zgodovinar

Vsebina:

Predavanje g. Francija Justa o kulturnem ustvarjanju v Porabju

Branje lastnih in izbranih besedil – dijaki in učitelji

Pevski vložki – naši dijaki

Poleg hrane za dušo
potrebujemo tudi hrano za telo
...

Leto 2017 - NAJ SPOMINI NIKAR NE ZBLEDIJO ...

Gost: Janko Durič, soavtor knjige
Spomini ne zbledijo (pričevanja
in razmišljanja o vojni za
Slovenijo 1991 v Pomurju)

Vsebina:

Predstavitve knjige in pogovor o
njenem nastanku – g. Janko Durič

Glasbene točke – pevski zbor
soboške bolnišnice

Branje izbranih vsebin – gostje (Dom Janka Škrabana Beltinci), dijaki in učitelji

Prijetno druženje s pogostitvijo

Leto 2018 - OKUSIMO BOGASTVO JEZIKOV

Gost: dr. Bojan Zadavec, publicist in dober poznavalec judovstva in njihove kulture v

Prekmurju, ki nas je popeljal v lepote jidiša, izredno poetičnega in lepega jezika in za nas pripravil hitri tečaj hebrejščine.

V petek, 25. maja 2018, s pričetkom ob 18. uri, smo okusili bogastvo domačega in »tujega« jezika.

Vsebina:

Okusimo jidiš – A Shmeck Yiddish

Predstavitev dijakov ob evropskem dnevu jezikov (Ljubljana, 2017) ter predavanje literarnega gosta, **dr. Bojana Zadavca**, na temo Jidiš

100 let po Cankarju Cankar – branje njegovih besedil

Literarni vložki - lastni ali izbrani - (dijaki, gostje, kolektiv šole)

Prijetno druženje ob domači kulinariki

Leto 2019 – NAŠE STOLETJE

Ker je avgusta prejšnje leto minilo 100 let od priključitve Prekmurja k matični domovini, so bila tokrat besedila obarvana s tematiko našega »pravega slovenstva«. Skratka, zanimali so nas odmevni in prelomni dogodki našega stoletja, torej od leta 1919 do danes ... Pobrskali smo po raznovrstnem gradivu (pesmi, odlomki iz proznih del, anekdote, pregovori ...) in izbrano delili z zbranimi.

Tako smo se našemu stoletju posvetili v petek, 31. maja 2019, s pričetkom ob 18. uri, in sicer

z lepo domačo besedo, glasbo in pripovedjo ... Vsebina:

Gostja: dr. Klaudija Sedar, takrat iz Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota, je predavala na temo: Drobcji iz prekmurskega domoznanstva

Prekmurje v glasbi – pevski zborček naših dijakinj – prepevanje prekmurskih pesmi

»Naša vezana in nevezana rejč« (dijaki, gostje, kolektiv šole – branje lastne ali izbrane domače besede)

Prijetno druženje s pogostitvijo

Naša gostja je bila avgustovska stoletnica Marija Hajdinjak, žal je sedaj več ni med nami, iz Rogašovcev.

UTRINKI S PRIREDITVE

Leto 2022 – SAMO EN CVET, EN ČEŠNJEV CVET ...

Po dveh letih smo se smeli na zadnji petek v maju ponovno zbrati na srečanju, kjer odmeva umetniška beseda na aktualno tematiko. Srčno smo veseli vsakogar, ki se nam pridruži v branju izbranih oziroma lastnih besedil, ali pa se le prepusti užitkom v prijetni družbi. Tako si

mladost in modrost zares modro podajata roke ... Zvenu lepih domačih besed smo se tokrat predali v petek, 27. maja 2022, s pričetkom ob 18. uri.

Vsebina je zajemala naslednje utrinke ...

Ker je decembra minilo 100 let od rojstva našega pesnika Karla

Destovnika Kajuha, smo dogodek naslovili z njegovim verzom **Samo en cvet, en češnjev cvet** in uživali ob utrinkih iz njegovega kratkega, a zanimivega življenja, ovitega v prečudovito tančico umetnosti. Dijakinjam so se pridružile gospe iz ljutomerskega doma starejših in nam s svojim nastopom in prisotnostjo vsebino obogatile.

V drugem delu smo slišali in videli **Utrinke iz naših 60. letih ...**

Leta 2020 smo namreč dočakali biserno obletnico srednje zdravstvene šole v naši domači regiji, a je zaradi epidemije nismo mogli dostojno obeležiti.

Šolo in življenje v njej namreč ustvarjamo ljudje, zato je osrednja pozornost namenjena vsem, ki so in so bili kakor koli povezani z delovanjem in življenjem naše šole. Šest desetletij je dovolj dolga doba, da se da nanizati ogromno dragocenih spominov, zato se

zavedamo, da je naš zbornik, ki je nastajal ob tej priložnosti, le delček v mozaiku biserne dobe življenja in ustvarjanja. Vemo pa, da predstavlja prav naše življenje in plodove našega ustvarjanja v tej ustanovi ... Prav zato je tako dragocen ...

Da so zapisani spomini dijakinj in učiteljev oživali, so poskrbele dijakinje na svojstven način in gospa ravnateljica, ki je druženje obogatila z dragocenimi utrinki iz teh desetletij ... Zelo smo se razveselili prisotnosti dijakinje iz druge polovice 60. let, gospe Ide Vinkovič s soprogom ... Prijetno smo pokramljali. Predajali pa

nadobudnega prekmurskega pisatelja ... Predstavil nam je svoje prozno delo Novo upanje in pesniško zbirko Planet Goričko. Izvodi umetniških besed so obogatili tudi našo šolsko knjižnico.

smo se tudi glasbenim in plesnim užitkom. Vsakokrat nam večer popestri oseba, ki nam kaj zanimivega pove oz. predstavi. In tudi tokrat je bilo tako ... Gostili smo nekdanjega dijaka naše šole Aleša Ropošo Alexia, mladega

Večer, ki je zelo prijal naši duši, smo zaključili s prijetnim druženjem ob domačih dobrotah

LETO 2023 - TUDI CVETJE V JESENI RODI SADOVE

26. maja je potekala izvedba literarnega večera, kot vsak drug zadnji petek v maju.

Ker je februarja tega leta minilo 100 let od smrti našega pisatelja Ivana Tavčarja, ki je živel v letih med 1851 in 1923, smo del večera

uživali ob njegovem literarnem opusu, del pa seveda tudi tokrat namenili našim domačim literarnim umetninam. Večer smo naslovlili Tudi cvetje v jeseni rodi sadove. Po prireditvi je sledilo prijetno druženje z domačo pogostitvijo v naši avli. S svojo prisotnostjo so nas med drugimi počastili tudi starši in stari starši naših dijakov.

31. maj 2024 smo obeležili naš 7. literarni večer na temo **TUDI TEBI SE OSUJE CVETJE ... (R. Maister)**

Ponovno smo se znašli v čarobnem mesecu maju. Zadnji petek nas šola že tradicionalno vabi na lepote duha z aktualno in oživljeno domoznansko tematiko.

Ker je to leto, 29.

marca, minilo 150 let od rojstva in je 26. julija minilo 90 let od odhoda generala in pesnika Rudolfa Maistra, branitelja slovenske severne meje, slovenskega domoljuba, vojaškega poveljnika, stratega in poeta, je bil del večera posvečen njemu, dobršen del

časa pa smo namenili našemu Pomurju in njegovim ljudem v besedah, slikah in čudovitih zvokih glasbe ...

VSEBINA:

Biseri Maistrovih stvaritev - poslušali smo njegove čudovite življenjsko obarvane pesmi . recitali so jih dijaki in naš gost, mladi prekmurski pesnik in naš bivši dijak, Aleš Ropoša, ki je ob tej priliki sam napisal pesem, posvečeno njemu.

Ko domoznanstvo zaživi v besedi, sliki, glasbi in dobrih mislih - učitelji so predstavili referate - rdeča nit - domoznanska tematika.

Počastili so nas obiskovalci domov starejših in tudi ostalih zunanjih gostov je bilo kar precej.

Mladost in modrost sta si srčno podali roke ...

Dobro nam je delo ... Bogatejši in srečnejši smo zapustili še en petek, nekega maja ...

Prijetno druženje z izvirno pogostitvijo - prijetno smo analizirali duhovno bogat večer ob domači etnološko obarvani kulinariki.

BOREC LITERAT

Ko med posamezno besedo in stavkom
se splete kemija,
lahkoten, pozitiven občutek avtorja odnese
v svet domišljije, divjim lovom
za primerno interpretacijo
kitice nekoč, njegovih,
zdaj bralstvu poznanih pesniških figur.

Moral bo biti pogumen in spreten,
kakor nekoč davno
v senci prve svetovne vojne katastrofe
general Rudolf Maister
borec za slovensko zemljo in besedo.

Vojak na fronti strelja z rafali,
pesniku pa skrbno izbrana beseda je meč
orje ledino in brazdo metafor,
želi si nastopov in odzivov občinstva.

Pesnik želi in trudi postati si »maister«
v smislu poznavanja pesniške obrti,
a na fronto vseeno ne bi se javil,
prav nič mu ni do prelivanja krvi.

Če sreča obema naklonjena bo,
vojak nekoč dočakal konec bo vojne,
pesnik izid nove bo knjige,
za oba takrat posijal bo žarek svetlobe!

Aleš Ropoša, 27. 5. 2024

Pesem je nastala izpod prstov mladega prekmurskega literata Aleša Ropoše prav z namenom
Maistrovega obeleženja.

Koordinatorica literarnega večera Judita Kalamar

DODATNA STROKOVNA POMOČ (DSP) na naši šoli

Tudi v srednješolskem izobraževanju že nekaj let posameznim dijakom z različnimi učnimi težavami na naši šoli nudimo individualno dodatno strokovno pomoč. V to skupino otrok s

posebnimi potrebami spadajo dijaki s primanjkljaji na posameznih področjih učenja, dolgotrajno bolni dijaki, dijaki z govornimi težavami, slepi in slabovidni, gluhi in naglušni učenci, gibalno ovirani in z drugimi motnjami v duševnem razvoju.

3-letni program:

Dijaki poklicnega izobraževanja (3-letni program) lahko pridobijo praviloma največ 3 ure dodatne strokovne pomoči, ki se izvajajo na srednji šoli v posebni skupini ali individualno izven oddelka (med prostimi urami ali na koncu pouka, tudi na daljavo). V tem času ponavljajo snov, ki jo pridobivajo pri urah, posebej se tudi pripravljajo na ocenjevanje znanja.

4-letni program:

Tudi dijaki strokovnega izobraževanja (4-letni program) lahko pridobijo status dijaka s posebnimi potrebami. Le-tem dijakom so nudene določene prilagoditve, kot so npr. podaljšan čas pri ocenjevanju znanja, napovedano ocenjevanje (lahko tudi v individualni situaciji), toleranca do specifičnih napak, ki izvirajo iz njihovega primanjkljaja oz. prilagoditve, ki izhajajo iz odločbe. Ti dijaki nimajo ur DSP, razen če je v odločbi izrecno navedeno.

Tudi pri opravljanju poklicne mature in zaključnih izpitov se dijakom s PP v skladu s Pravilnikom o načinu izvajanja poklicne mature in Pravilnikom o zaključnem izpitu za kandidate s posebnimi potrebami pripravijo prilagoditve.

Starši lahko sprožijo zahtevo za pridobitev dodatne strokovne pomoči na predpisanem obrazcu, ki je dostopen na spletni strani Zavoda RS za šolstvo (ZRSS) ali pri svetovalni službi v šoli. Ob prehodu v srednjo šolo postopek običajno izvede že svetovalna služba osnovne šole.

Izkušnje kažejo, da dodatna strokovna pomoč pomembno prispeva k uspehu dijakov. Ključno je, da dijak vestno in sproti opravlja šolske obveznosti, tako v šoli kot doma. Pri tem imajo

starši nepogrešljivo vlogo – so sodelavci in pomočniki svojemu otroku. Dijaki s posebnimi potrebami pogosto ne zmorejo pričakovane ravni samostojnosti, zato potrebujejo odgovorno spremljanje, spodbude in podporo staršev, včasih celo do zaključka izobraževanja.

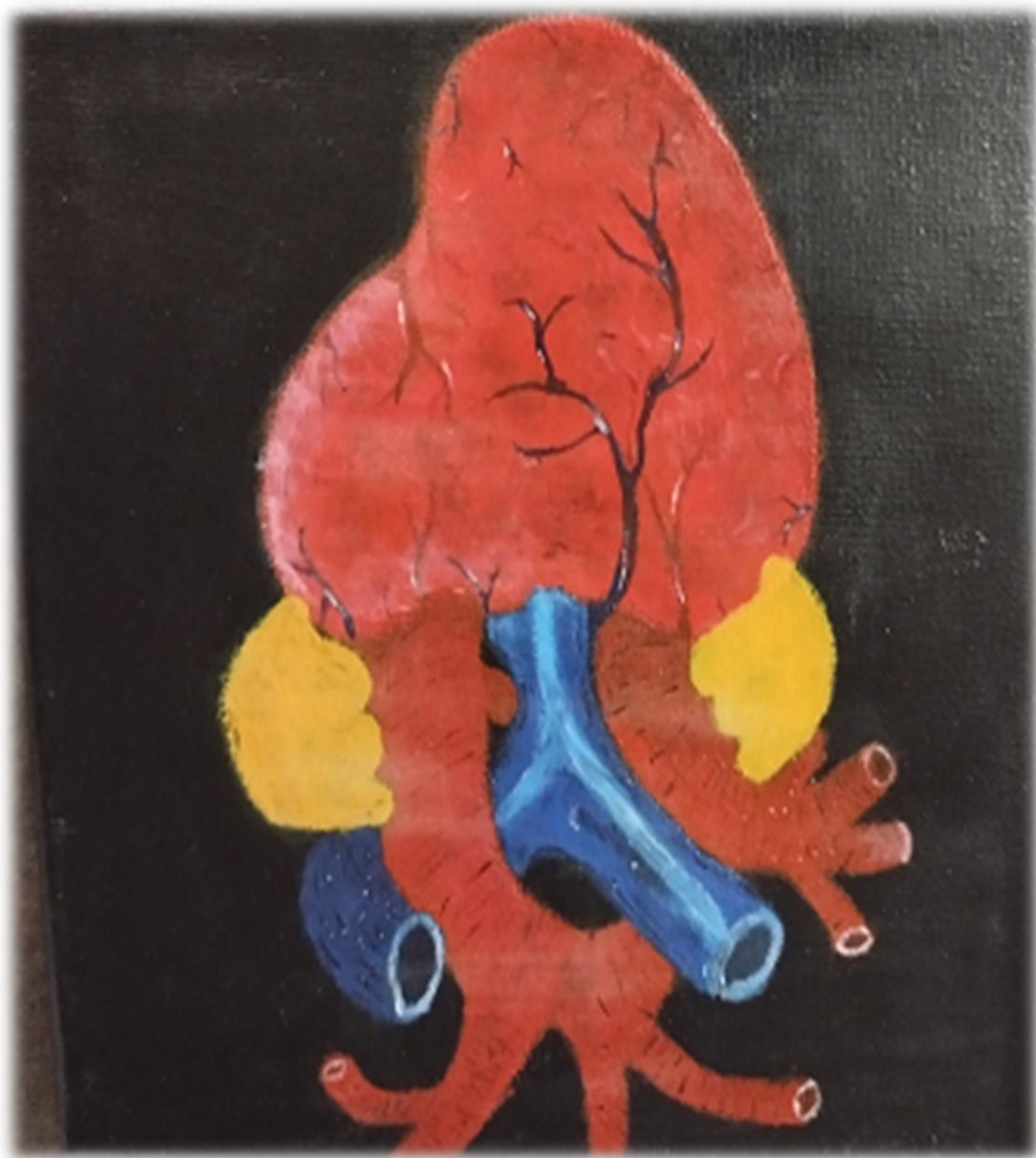
Srednja zdravstvena šola Murska Sobota (SZŠ MS) je tudi partnerica v projektu **PMDT – Prehod mladih na trg dela**. Cilj projekta je povečati socialno vključenost mladih s posebnimi potrebami in vzpostaviti enotno podporno okolje, ki bo povezovalo šolo in trg dela. S tem želimo zmanjšati visoko stopnjo brezposelnosti v tej ciljni skupini ter mladim omogočiti lažji prehod v zaposlitev.

S skupnimi prizadevanji dosegamo dolgoročne pozitivne rezultate. Dijaki, ki so se na začetku soočali s številnimi izzivi, postanejo bolj samozavestni, pridobijo večje zaupanje v svoje sposobnosti ter postopno odpravljajo vrzeli v znanju.

Uspešna inkluzija zahteva spremembo vrednot, kulturo sprejemanja in širše družbeno razumevanje potreb otrok in mladih s posebnimi potrebami. Skupaj lahko ustvarimo okolje, ki omogoča enake možnosti in spodbuja njihov razvoj ter uspeh.

Vida Tivadar, koordinatorica

RIŠEM - TUDI TAKO SE UČIM ANATOMIJO

Eva Šober, 1. a

THOUGHTS 3

The world is vast, and so is my mind
I think of things that are hard to find
I ponder life and what it means
And wonder what the future brings

My thoughts are deep, and
I think of things that are
I wonder if there's life out
And if we're alone, or if

means
dream

Or if it's just a fantasy
My thoughts are deep, and
To places where I can't be
I think of things that make
And wonder if they'll ever

And how it's never worth
I wonder why we can't just
And why we have to push

they take me far
bizarre
there
they care
I think of love and what it
And how it's more than just a
I wonder if it's meant to be

they take me down
found
me sad
change

I think of war and all its pain
the gain
love
and shove

My thoughts are deep, and

they take me high
To places where the stars collide
I think of things that make me smile
And wonder if they'll stay awhile

I think of friends and all their love
And how they fit me like a glove
I wonder if they'll always be
The ones who are there for me

My thoughts are deep, and they take me far
To places where the sun and moon are
I think of things that are unknown
And wonder if they'll ever be shown

My thoughts are deep, and they take me wide
To places where the ocean tide
Is calm and peaceful, and so serene
And I wonder if that's what life means

To be at peace with who we are
And to never let the world leave a scar
To find the beauty in all things

Aleksander Aladič, 1. c

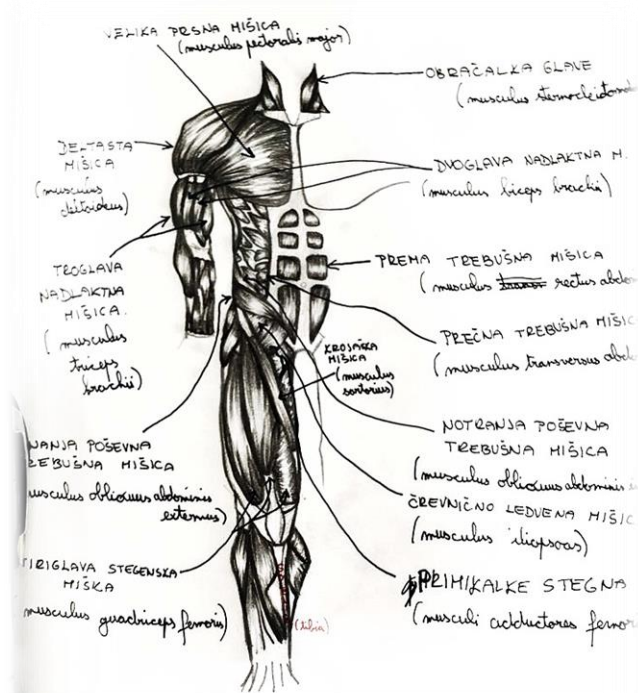
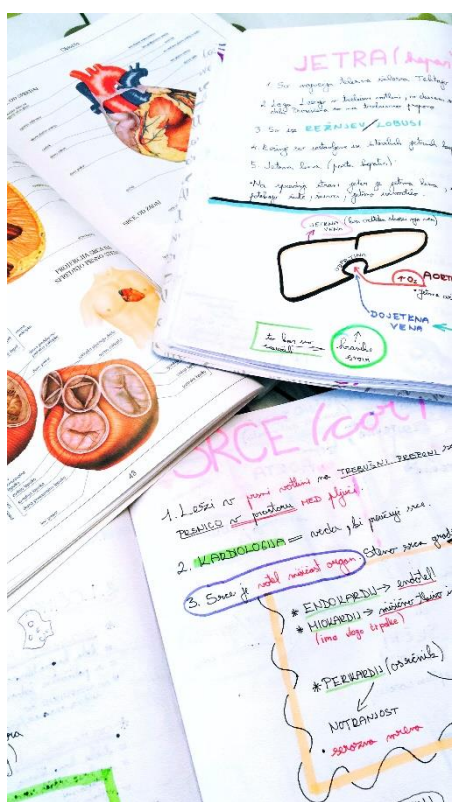
KO RISBA SPREGOVORI

mag. Marjan Vaupotič, univ. dipl. biolog

VALENTINA IN MAJA STA ŽE PRED ČASOM VZLETELI ...

Vzletim!
 Vzletim iz gnezda.
 Iz prijetnega doma v nov svet.
 Svet, ki mi predstavlja strah.
 Kaj če padem? Kdo me pobere iz
 mrzlih tal.
 Mamine bližine ni več.
 Vzletela sem iz njenega naročja
 V svet, kjer ničesar ne poznam.
 A kaj, ko pogrešam topel objem
 Vzletim, da ji povrnem dobroto
 Da domov prinesem veselje,
 da se vrnem v topel mamin objem.
 Vzletim.

KOLEKTIV UČILNE ZIDANE ...

TAKO SMO PLESALI LETOS ...

4. a z razredničarko Sabino Šebjan Jaklin

Dekleta 4. a in 4. b

4. k z razredničarko Tatjano Pernat Ščančar

4. b z razredničarko Elizabeto Perša

ŠE UČITELJSKI DEL ...

Februar 2025

Križanka

Gesla v križanki so v veliki meri povezana z našo šolo. Navezujejo se na naravoslovje, še največ na področje matematike in fizike.

Obilo užitkov pri reševanju in iskanju ustreznih gesel.

Avtor:

Božidar ŠALAMON

					1	2	3	4	5	6		
7	8	9	10	11							12	13
14							15					
16			17						18			19
20		21		22	23	24	25		26			
		27	28						29		30	31
32	33						34	35		36		37
38			39		40	41						42
43		44			45			46			47	
48				49		50	51				52	
53					54		55			56		
57				58		59			60			61
62	63	64	65		66						67	
	68				69				70			

Vodoravno:

1. predporočna zaobljuba
7. zna vse o prireditvi
14. glavno mesto Iraka
15. orientalska tržnica
16. simbol za radian
17. površinska mera
18. prehod dneva v noč
20. enota za moč
22. prevozno sredstvo
26. Sumerski bog globin in modrosti
27. znamka avtomobila iz Uzbekistana
29. simbol za količino čas
30. vrsta zaposlitve
32. profesor matematike na šoli
34. kraj v srcu Dalmacije
37. simbol za diagonalo, ki povezuje oglišči A in C
38. inicialke profesorice slovenščine in nemščine na šoli
39. simbol za kemijski element bor
40. ena najrazvitejših civilizacij predkolumbovske Amerike
42. simbol za polmer
43. glavno mesto Peruja
45. enaka soglasnika
46. stara enota za dolžino, del roke
48. organske baze
50. osvežilna pijača, blagovna znamka Radenske
52. simbol za gostoto
53. naselje v občini Kobarid
55. simbol za izotop radioaktivnega kemijskega elementa radona, aktinon
56. Mestna občina Celje
57. simbol za kisik
58. kraljica antioksidantov
61. simbol za električni tok
62. skrb za kaj
66. masturbacija
68. neumen
69. nikalnica
70. negovan gozd

Navpično:

1. stena
2. začetek azbuke
3. jadranski otok
4. novinarka Roš
5. lepotilna nega
6. velika živobarvna papiga
7. dlake nad očesom
8. nekdanji naziv skupščine v slovanskih državah
9. inicialke profesorja fizike in računalništva na šoli
10. pesnica Škerl
11. del zemeljske površine
12. zemeljska ožina na Malaki
13. simbol za enoto električnega toka
19. simbol za kalij
21. glavni števnik
23. samoglasnik
24. oznaka za Tunizijo
25. simbol kisik
28. italijanski pevec
30. simbol za ploščino in presek
31. profesor matematike na šoli
32. profesor matematike na šoli in avtor križanke
33. dvigovanje morske vode
34. junak Jančarjevega romana Galjot
35. kožno barvilo
36. čednost, urejenost, eleganca
41. hudobija
44. rahel gib
47. junak Gotovčeve opere
49. oblika imena Izidora
51. poškodba
54. leteča naprava
56. ime profesorice kozmetične stroke na šoli
59. neimenovana oseba ali stvar
60. živahen irski ples
63. glavni števnik
64. registracijska oznaka Nove Gorice
65. simbol za argon
67. faraon, ki je nasledil Tutankamona

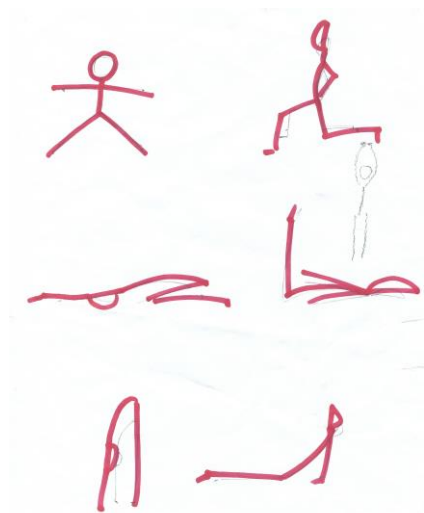
ŠPORTNI UTRINKI S PROFESORJEM IVOM ROPOŠO

ŠPORTNI DEL PRIREDITVE OB POSTAVITVI TEMELJNEGA KAMNA K ŠPORTNEMU OBJEKTU (10. 10. 2024)

Z dijakinjami smo pripravile dve različni postavitvi, ki sta v ozadju spremljali celoten program. Naš oder je bil prostor med vhodnimi drsnimi vrati in drugimi drsnimi vrati (vetrolov). Želele smo pričarati vtis sistematičnega preprostega gibanja, razteznih vaj, igre, gimnastike, estetike in žive kulise. »Oder« oz. prostor nastopa je bil »okrašen« z najrazličnejšimi športnimi rekviziti.

V prvem sklopu vaj (glej Slika 1), je pet dijakinj zadrževalo šest različnih pozicij približno eno minuto. Na znak srednje (Tija Ževko Kmetec, 1. k) so ostale štiri (Eli Kovačič, 1. k; Julija Dovečar, 1. k; Nuša Škrobar, 1. c in Lana Gelev, 1. c) preprosto sledile.

Primer postavitve (prva vrsta, levo).

Primer postavitve (prva vrsta, desno).

Primer postavitve (druga vrsta, desno).

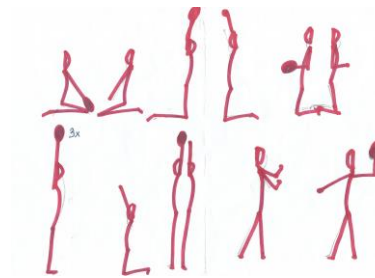

Primer prehoda med pozicijami.

Slika En od možnih scenarijev (bilo jih je več) je bil tudi ta, da bo prizorišče zunaj. Zato smo vadile pozicije tudi tam.

Ko se je na glavnem odru scena prevesila do določene točke, so nastopajoče pričele izvajati točke v parih. Zato se je pridružila dijakinja Urška Hari, 1. a.

Dinamične postavitve.

Izvajanje smo pustile 2 x skozi, dokler ni sovpadalo z dogajanjem na glavnem odru. Ko so dobile znak na glavnem odru, so prenehale in po sredini elegantno zapustile prizorišče, ter se sprehodile med gledalce.

Spominska fotografija z mentorico Damjano Pajžlar.

ŠOLSKO ODBOJKARSKO TEKMOVANJE ZA DEKLETA V LJUTOMERU

Letošnjo odbojkarško ekipo so sestavljala Tiana Lackovič, Ela Varga, Lana Gelev, Brina Ploj, Shukrije Kabashaj, Sara Džajić, Sara Horvat, Živa Simonič, Tea Kuzma, Zala Iršič in Naja Talaber. Prikazale so lepo in borbeno odbojkarško igro, čeprav rezultat tega ni. Priznati so morale poraz proti murskosoboški in ljutomerski gimnaziji. 4. 12. 2024 so

nabrale nekaj novih tekmovalnih izkušenj in zaključile niz treh pripravljalnih treningov.

Mentorica Damjana Pajžlar

GLASILO SREDNJE ZDRAVSTVENE ŠOLE MURSKA SOBOTA

Ravnateljica: Zlatka Lebar, ravnateljica

Prispevki: dijaki in profesorji SZŠ MS

Zbrala in uredila: Judita Kalamar

Fotografije: arhiv SZŠ MS in avtorji prispevkov

Tisk in vezava: Božidar Šalamon

Februar 2025

Vsak si želi ... ☺

Vsak si želi, da preživel bi svoj čas
korektno, kar se da.

Čim več stoje, ubrano in na glas,
z nasmehom vsaj za dva.

Brez bolečin in brez ponižanja,
tesnobe, preden se zdani,
brez prepogostega zatiskanja oči! ...

Vsak si želi prehoditi pot
elegantno, kar se da.
Da zmeraj vedel bi,
kam gre se in do kod,
brez opotekanja.

Da vsak pogled prišel bi iz srca
s pravico, da se kdaj zardi
brez sprenevedanja in skrivanja,
da si to, kar si.

Vsak si želi, da bi kdaj ustavil čas,
da bi poboljšal svet,
bi ne prehitro in ne prenaglas
pobožal kakšen cvet.

Verze je ustvaril naš rojak Vlado Kreslin, ki je odraščal prav ob naši skrivnostni reki Muri ... Naj te dobre želje
oživijo v vašem življenju, dragi bralci našega Utripa ...

Za vse ljube in manj ljube napakice pa se prijazno opravičuje Škratek.

Februar 2025